



Zn. KNS-7527/12-8

## ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů, jako nadřízený orgán příslušný podle § 16 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a podle § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. a) správního řádu, s přihlédnutím k § 152 odst. 4 a § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu takto:

Rozhodnutí náměstkyně sekce dozorových činností zn. KNS-7527/12-2/NON ze dne 25. Září 2012, kterým byla na základě § 11 odst. 3 a § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. odmítnuta žádost pana Tomáše Peciny, bytem Slezská 56, 120 00, Praha 2, ze dne 18. Září 2012 o poskytnutí informací dle posledně citovaného zákona, **se zrušuje a věc se vrací k novému projednání.**

### Odůvodnění

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) obdržel dne 18. Září 2012 do datové schránky žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., podanou Tomášem Pecinou (dále jen „žadatel“). Žadatel s odkazem na informace o šetření Úřadu zveřejněných na jeho internetových stránkách požádal o sdělení, jak je podle zjištění Úřadu peněžními ústavami nakládáno s informací o tom, že na majetek klienta byla nařízena exekuce nebo výkon rozhodnutí příkázáním pohledávky z účtu, zda a jak jsou tyto informace evidovány v informačních systémech peněžních ústavů a zda jsou rutinně poskytovány i jiným osobám, zejména formou záznamu do bankami sdílených systémů klientských informací. Dále žadatel uvedl, že uvítá, pokud mu Úřad poskytne konkrétní relevantní dokumenty týkající se jednotlivých peněžních ústavů.

Dne 25. Září 2012 vydala náměstkyně sekce dozorových činností rozhodnutí zn. KNS-7527/12-2/NON (dále jen „rozhodnutí“), kterým žádost odmítla. V odůvodnění konstatovala, že žadatel požaduje poskytnutí informací o konkrétních zjištěních, které Úřad učinil během výkonu dozoru u třetích osob, peněžních ústavů. Tyto informace Úřad získal při plnění svých úkolů od kontrolovaných subjektů a podle § 12 odst. 2 písm. f) zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, a § 38 odst. 5 písm. g) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, se na ně vztahuje povinnost mlčenlivosti. Z tohoto důvodu dle § 11 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. rozhodla o odmítnutí poskytnutí těchto informací. Závěrem náměstkyně sekce dozorových činností ve výše zmíněném rozhodnutí uvedla, že pokud by žadatel požádal o zpřístupnění nikoli kontrolních zjištění, ale např. kontrolních závěrů či právního posouzení činnosti konkrétních správců osobních údajů za určité období, pak by bylo možné tyto údaje považovat za informace, které vznikly vlastní činností Úřadu. Poskytnutí těchto informací by § 11 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. nebránil.

Rozhodnutí bylo žadateli doručeno dne 25. Září 2012. Téhož dne podal žadatel proti uvedenému rozhodnutí rozklad (označený jako odvolání).

Žadatel v rozkladu uvádí, že rozhodnutí je nezákonné, jelikož požadoval obecné informace o tom, jaká všeobecná praxe byla Úřadem v oblasti bankovníctví konstatována. Žádal tedy o informace, které vznikly jeho vlastní činností, nikoliv o informace získané od třetích osob. Dále poukázal na charakter práva na informace a nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 2/10 ze dne 30. Března 2010. Závěrem žadatel uvedl, že měl-li Úřad za to, že určité informace, které žadatel požadoval, poskytnout mohl, měl tak učinit a ne jej vyzývat k tomu, aby svou žádost přeformuloval.

Na základě podaného rozkladu přezkoumal odvolací orgán napadené rozhodnutí a dospěl k následujícím závěrům.

Dle odvolacího orgánu je předmětná žádost formulována dostatečně určitě a je z ní zřejmý požadavek na sdělení informace o tom, jak je peněžními ústavami nakládáno s informací, že na majetek klienta byla nařízena exekuce nebo výkon rozhodnutí příkázáním pohledávky z účtu, zda a jak jsou tyto informace evidovány v informačních systémech peněžních ústavů a zda jsou tyto informace běžně poskytovány i jiným osobám, zejména formou záznamu do bankami sdílených systémů klientských informací.

Z žádosti je přitom dle odvolacího orgánu zřejmé, že žadatel požaduje obecnou informaci o tom, jaké jsou poznatky Úřadu o činnosti peněžních ústavů v popsanych případech, jsou-li vůbec nějaké, a to mimo jiné v návaznosti na samotným Úřadem zveřejněnou informaci na jeho internetových stránkách. V žádném případě tedy nelze konstatovat, že by předmětem informace měla být zjištění, která Úřad získal od třetí osoby při plnění úkolů v rámci dozorové činnosti podle zvláštního předpisu ve smyslu § 11 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., tedy že by žadatel požadoval informaci ve vztahu ke konkrétnímu peněžnímu ústavu. Odepření takové informace je tedy dle odvolacího orgánu nedůvodné. Úřad tedy měl posoudit, zda uvedenou informaci disponuje, a pokud ano, měl ji žadateli poskytnout. V opačném případě měl žadateli sdělit, že k jím požadovaným informacím žádnými zjištěními nedisponuje (např. protože nebyly předmětem kontroly).

Ohledně žádosti týkající se zaslání konkrétních relevantních dokumentů mělo být na základě zodpovězení předchozích otázek posouzeno, o jaké dokumenty se jedná (jsou-li nějaké), a ty buď poskytnout, anebo části dokumentů, u nichž shledá důvod pro odmítnutí žádosti zejména podle § 11 zákona č. 106/1999 Sb., neposkytnout a o tomto rozhodnout.

Odvolací orgán má dále za to, že z předmětné žádosti je dostatečně zřejmé, které informace jsou požadovány a existují-li dokumenty, které mohly být na základě předmětné žádosti poskytnuty, mělo tak být učiněno a ne doporučeno žadateli, aby svoji žádost přeformuloval. V případě nejasností mohl být žadatel dle § 14 odst. 5 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. vyzván, aby svoji žádost upřesnil.

Na základě všech výše uvedených skutečností rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

**Poučení:** Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Praha 8. října 2012

otisk úředního razítka

RNDr. Igor Němec, v. r.  
předseda

Za správnost vyhotovení:  
Martina Junková